

“ HOCAM DİLENCİ DEĞİL DÜKKAN SAHİBİM”

Kölelikten gelen Memlûkler'in kurduğu devletin en ünlü emirlerinden Atabek,ileri yaşınının son günlerinde pembe yanakları sararıp solmuş, yüzü guruba yaklaşan güneş gibi olmuştu. Hekimler günden güne sararan solan, zayıflayan ve zayıflatan hastalığına bir türlü çare bulamıyorlardı..

İstemese de ecel şerbetini içeceğini anlayan Atabek titrek ve alçak bir sesle: “ **Mısırdaki acizken (soyu kölelikte) aziz oldum. Ama bugün yine aciz oldum. Dünya malını topladım, meyvesini yiyemeden bıraktım. Öbür dünyaya eli boş gidiyorum.Sonuç bu olduktan sonra Mısır'da aziz olmak da bir şey ifade etmiyormuş**”

Sadi-İ Şirazi Atabek'in bu durumunu anlattıktan sonra şöyle devam eder. “ **Aklı başında olan insan, dünya malını toplayan fakat hem yiyen, hem de yedirmek üzere kendisi için dağıtan kimsedir. Başkalarına bırakmak için değil, kendin için kazanmalısın.Dünyada kalacak maldan ne olacak.,Kendinle birlikte gidecek olana bak. Senden geriye kalan senin değildir.**” Devamla Sadi-i Şirazi::

“Zengin, ölüm döşesinde can verirken bir elini uzatır, bir elini çeker,dili kilitlenmiştir, konuşamaz, bize hal diliyle şunları anlatmak ister: “ Sakın cömertlik ve keremden el çekmeyesin, öbür elini de hırs ve tamahtan çekmelisin. Elin kolun serbest iken hayra çalış. Yarın kefen vücudunu hapsedince elini kolunu çıkaramazsın. Kabrinin üstünde güneş, ay ve ülker daha nice zamanlar parlayacak, fakat sen mezar yastığından başını kaldırmayacaksın.”

Sadi-i Şirazi'nin bu tesbitlerine bende, bizzat şahit olduğum bir olayı aktararak yazıma devam edeyim.

Geçenlerde bilgisayarına format attırmak üzere bir bilgisayar dükkanına gittim. Dükkanın sahibi yakın dostum ve ankardaşım. Bilgisayarı kendisine teslim ettikten sonra ayrılmama müsaade etmedi söylediği çayı içmek üzere sandalyeye oturduğumda dükkana ayağında doğru dürüst ayakabı olmayan, pejmürde kıyafetli bir vatandaşımız girdi. Dilenci olduğunu sanarak ben de kendisine bir şeyler vermeyi düşünürken arkadaş, kasasından çıkardığı banknotları sayarak kendisine teslim etti. Dilenci sandığım bu kardeşimize bu kadar para vermesi, beni tereddüte sevketti.. Benim şaşkınlığımı gören dükkan sahibi: “Hocam (.....) bu dükkanın sahibi. Bu dükkan gibi daha bu çevrede 11 tane dükkanı var. Kiranın günü geldiğinde tarih ve saati sektirmez. İlk önce de benden toplamaya başlar.” deyince, hayretim bir kat daha arttı. Arkadaş devamla: “ Hocam bu (....) amcamız sadece toplamakla meşgul. Topladığını bankaya yatırır, değil fakir fukaraya yardım etmek, çocuk ve torunlarına dahi zırnık koklatmaz. Çocukları zaman zaman dükkanına gelirler: “..... bey paranı hazırla!. Babamı mezara koyar koymaz önce senin dükkanından satmaya başlayacağız” diyorlar. “ Şaka yapıyorlardır” dediğimde, arkadaşım “ yok yok hocam ciddiler. Çünkü babalarına karşı çok hınçlılar . biz şimdi bu malları yemeyeceğiz de ne zaman yiyeceğiz” diyorlar. Duyduklarım karşısında

adeta şok oldum. Ve Hümeze suresinin 2 ve 3. Ayetleri aklıma geldi: “ **O ki, malı topladı ve onu (hep) saydı Malı, kendisini ebedi kılacak sanıyordu.**”

Kirletmezsek,dünyanın en temiz maddelerinden biri de su dur. Suyun akarı olmazsa kirlenir. Cenab-ı Hak verdiğinden vermemizi de istiyor. Veren o. Vermeyebilirdi. Sahip olduklarımızı çalışmamızın ve alın terimizin sonucu olarak görmeyelim. Bir inşaat işçisi, bir tarım işçisi telefon başında milyonlar kazanandan daha çok çalışıyor, daha çok ter döküyor. Yarın ahirette herkes sahip olduğu imkanları ölçüsünde sorumlu olacaklardır. Sürekli toplayan, sürekli sayan insanların ruhen daha sıkıntılı olduklarını psikologlar söylüyor. Bunun en büyük örneği Amerika'nın meşhur zengini Rockefeller'dir. (hayat hikayesini okuyunuz)

Bu satırları yazan kardeşiniz hakkında “ Kadir hocam gayet güzel bunları yazıyorsun da, sen veriyor musun? diye haklı olarak bir soru sorabilirsiniz. Saff suresinin 2: **Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?”** buyruğunca yanlış anlamazsanız, affınıza sığınarak cevaplıyorum. Umarım bu cevabıma indillah'ta bir halel gelmez: Aile olarak İHH'nın yetim kampanyası gereğince Arakan'dan Sebakan, Etiyopya'dan Berkade, Gazze'den de Abdurrahman'ı manevi evlat olarak aldık. Evim yok iken maaşı aldığım ilk yatırdığım para ev kirası idi. Şimdi ise maaşı aldığım ilk yatırdığım yetim aylıkları oluyor. İnanın ki yetimlerin aylığını yatırdığımda yüreğimde duyduğum serinliği ve ferahlığı anlatamam. Toplamanın zevki yanında vermenin manevi hazzı daha başka oluyor. İsterseniz siz de bir deneyin. Topladıklarımız, arkada bıraktıklarımız peygamberimizin ifadesiyle zaten bizim değil ki; **götürdüklerimiz bizimdir.**

Yazımı Şeyhulislam Zihni Efendinin ölüm döşeğindeyken bir eli sakat olan oğluna verdiği şu nasihatle noktalamak istiyorum. Şeyhulislam Zihni Efendi oğluna: “ **Bak evladım! 70 sene boyunca dünyaya dört elle sarıldım. Fakat biriktirdiğim her şeyi bırakıp gidiyorum. Sen sakın benim gibi hırs gösterme! Benim dört elle tutamadığımı sen tek elle hayatta tutamazsın**”

Onun için yapacaklarımızı yarına bırakmayalım. Ünlü şairlerimizden biri yazdığı bir şiirinin sonunu şöyle bitiriyor. “ **Yarın yaparım, yarım kılarım diyenin/ Dün kıldık namazını!**” diyor.

Ülkemizde faaliyet gösteren yardım kuruluşlarının hoşuma giden bir sloganı: “**PAYLAŞTIĞIN SENİNDİR**” İdrak ettiğimiz mübarek Kurban Bayramında imkanlarımızı, gücümüz nisbetinde paylaşmak temennisiyle siz değerli okurlarımın Kurban Bayramınızı saygılarımla tebrik ediyorum.

Not: Not: 11.08.2018 günü Manisa Çalışma ve İşkur Müdürlüğü ile Şehzadeler Belediyesi 2018 Yaz ve Güz Dönemi TYP Projesi Eğitim Programı dahilinde seminer sonu Şehzadeler Belediyesi personeli ile www.kadirkeskin.net

